

Woensdag 13 februari 1918.

Allerlei wijzen van bedrog komen aan het licht. Een smokkelaar belt aan een huis, doet heel heimelijk en toont een staal suiker, heel blank en, na proefing, heel zoet. De prijs is voordeelig. En, ook heel mysterieus fluisterend bespreekt de dame een bestelling voor vijftig kilog... Bij donkeren wordt een kist in het bewust huis binnen gebracht. Ze is vastgenageld. Men kan niet voorzichtig genoeg wezen, niet waar? Ze moet geopend worden en de inhoud onderzocht.

"Ja, zeker, zoals u verkiest, madame." Alles voldoet. Betaling, kwijtschrift; maar de brenger heeft haast, hij moet vlug nog een andere boodschap afleggen, zoo even zal hij de kist komen afhalen en ijlt heen.

Een laag suiker ligt van boven, al het overige is zout. Hetzelfde met den verkoop van honderd bougies elders. Heel mooie bovenop in een bak, witte wortelen er onder.

Tack en Borms, leiders der Eenzelvigheidsbeweging, zijn te Brussel aangehouden geweest op bevel van het Hooger Gerechtshof. Na twee uren werden ze door de duitsche overheid losgelaten. Heel de brusselsche magistratuur heeft haar ontslag gegeven; men zegt, dat de advocatenbalie hun voorbeeld volgen zal.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnoed* »)